

บทคัดย่อ

T160525

หัวข้อวิทยานิพนธ์

สภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย

วินัย ผิวเกลี้ยง

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

ปี พ.ศ.

2547

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์สมคิด บางโม

กรรมการที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวิทย์ กุลโรจน์ภัทร

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามจำนวนช่วงชั้นที่ทำการสอนและจำแนกตามประเภทการสอน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบ ค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจึงทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe)

ผลการวิจัยพบว่า

1.สภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง 7 ด้าน มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้

1.1 ด้านการเตรียมความพร้อม พบว่า ในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านหลักสูตรที่จัดภายในโรงเรียนเองมีการปฏิบัติตาม และการเข้าร่วมประชุมสัมมนาที่จัดโดยหน่วยงานอื่นมีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การประชุมชี้แจงใ้

ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีปัญหา มาก และการเข้าร่วมประชุม สัมมนาที่จัดโดยหน่วยงานอื่นมีปัญหาน้อยที่สุด

1.2 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ใน ระดับ ปานกลาง โดยการกำหนดสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายภาคเรียนและรายปี มีการปฏิบัติมาก และการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการจัดทำสาระของหลักสูตร สถานศึกษามีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการจัดทำสาระ ของหลักสูตรสถานศึกษามีปัญหา มาก และการจัดทำคำอธิบายรายวิชาและกำหนดชื่อวิชาที่มีปัญหา น้อยที่สุด

1.3 ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร พบว่าในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ ในระดับปานกลาง โดยการส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนมีการปฏิบัติมาก และการจัดทำ เอกสาร หลักฐานการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คัด วิเคราะห์ สรุปความรู้ด้วยตนเองมีปัญหามาก และการจัดหาสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษามีปัญหาน้อยที่สุด

1.4 ด้านการดำเนินการบริหารหลักสูตร พบว่าในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยการจัดประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบมีการปฏิบัติมาก และการจัดการ บริหารตามแบบที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Base Management) มีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การ จัดทำรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อชุมชนเป็นประจำรายภาคหรือรายปีมีปัญหา มาก และการ จัดการประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบมีปัญหาน้อยที่สุด

1.5 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล พบว่า ในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ ในระดับปานกลาง โดยการจัดทำแผนงาน โครงการนิเทศ ติดตาม กำกับภายในสถานศึกษา และ การจัดระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลมีการปฏิบัติมาก และการจัดให้มีคณะกรรมการนิเทศ ภายในของสถานศึกษามีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การจัดทำรายงานการนิเทศ ปรากฏเป็นหลักฐานมี ปัญหา มาก และการจัดทำเอกสารหลักฐานการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรเป็นปัจจุบัน มีปัญหาน้อยที่สุด

1.6 ด้านการสรุปผลการดำเนินงาน พบว่าในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยการจัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระบบมีการปฏิบัติมาก และการจัดให้ มีการประเมินผลจากหน่วยงานภายนอกมีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การจัดทำรายงานต่อผู้ปกครอง และชุมชนเป็นประจำมีปัญหา มาก และการจัดทำรายงานส่งสำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีปัญหาน้อยที่สุด

1.7 ด้านการปรับปรุงพัฒนา พบว่า ในภาพรวมมีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยการจัดทำแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ หรือเป้าหมายสำหรับการพัฒนาในปีต่อไปมีปฏิบัติมาก และการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงพัฒนาในปีต่อไปมีการปฏิบัติน้อยที่สุด แต่การจัดทำแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ หรือเป้าหมายสำหรับการพัฒนาในปีต่อไปมีปัญหามากและการนำข้อมูลและปัญหาที่เกิดขึ้นไปพัฒนาคุณภาพการศึกษามีปัญหาน้อยที่สุด

2 การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

2.1 จำแนกตามช่วงชั้นที่ทำการสอน ระหว่างครูผู้สอนหนึ่งช่วงชั้นและครูผู้สอนหลายช่วงชั้น ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการปรับปรุงพัฒนา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างเช่นกัน

Abstract

TE160525

The Title	Problems Encountered in Implementing the New Curriculum Of the Basic Education Network in the Office of the Private Education commission in Bangkok Metropolis
The Author	Winai Pewkliang
Programme	Master of Education, Education Administration
Year	2004
Chairman. Thesis Adviser	Assoc. Prof. Somkid Bangmo
Thesis Adviser	Assist. Prof. Dr. Sirawit Kulrojanaphatra

The purpose of this study was: to investigate the problems encountered by teachers in Bangkok in implementing the New Curriculum of the Basic Education Network in the office of the Private Education Commission in Bangkok Metropolis and: to compare the implementation and problems encountered by the same teachers. Compare the experiences and involvement of teachers in the implementation of the New Curriculum. Compare the problems encountered by the same teachers in the implementation of the New Curriculum. The teachers surveyed were drawn from across the spectrum of Key stages and with varying amounts of teaching experience. Data was collected from 370 teachers within the Greater Bangkok area. The instrument used to collect data was a questionnaire consisting of 41 questions. Teacher's responses were recorded on a 5 point sliding scale from 1 to 5 of degree of seriousness. 1 representing the least serious and 5 the most serious. The data was analyzed with percentage, mean, standard deviation and tested the hypotheses with t-test and one-way ANOVA, configuring the difference with Scheffe's method.

The study found that:

1. Problems encountered in implementing the New Curriculum of the Basic Education Network in the office of the Private Education Commission in Bangkok Metropolis in all seven aspects were considered of medium seriousness.

1.1. In setting up aspect: Problems encountered after this stage were also considered of medium seriousness. Teachers surveyed, conducted a lot of workshops on curriculum in schools but attended the least for outside seminars. Teacher surveyed had considerable problems in

explaining to other teachers how to initiate the curriculum but they had the least problems in joining with other school's seminars.

1.2 In designing school curriculum: The implementation and problems encountered were considered relatively serious. Teachers surveyed were involved a lot in determining learning subjects and expected results in each term and year but they were the least involved in investigating information that was required to design school curriculum. Teachers surveyed had considerable problems in investigating information that was needed to design the school curriculum but they had the least problems in determining their syllabus.

1.3 In planning to implement the curriculum: Problems experienced during the planning of the implementation were considered relatively serious. Teachers surveyed were involved a lot in encouraging teachers to do classroom action research but they were the least involved in arranging documents for understanding the learning activities according to the educational act. Teachers surveyed had considerable problems in initiating, practicing, analyzing and synthesizing activities for students but they had the least problems in acquiring media and information technology.

1.4 In managing the curriculum: Problems encountered in the actual implementation were considered relatively serious. Teachers surveyed were involved a lot in the systematic internal audits but they were the least involved in school based management. Teachers surveyed had considerable problems drafting term and yearly community reports but they had the least problems in measuring quality management.

1.5 In orientation-monitoring: The implementation and problems experienced were relatively serious. Teachers surveyed were involved a lot in projects for planning, orientating and monitoring in their schools, as well as setting up systems for them but they were the least involved in setting up internal monitoring committees. Teachers surveyed had considerable problems in monitoring reports but they had the least problems in updating curriculum-management documents.

1.6 In evaluating: Problems experienced at this stage were relatively serious. Teachers surveyed were involved a lot in systematically evaluating the implementation of the curriculum but they were the least involved in the external auditing. Teachers surveyed had considerable

problems issuing yearly parent and community reports but they had the least problems issuing the Private Education Commission report.

1.7 In improving the curriculum: Problems experienced during implementation of this stage were relatively serious. Teachers surveyed were involved a lot in improving educational quality plan, setting vision, missions, strategies or targets for the following year but they were the least involved in using the classroom action research for improvement. Teachers surveyed had considerable problems in planning, setting vision, missions, strategies or targets for the following year but they had the least problems in using information to improve educational quality.

2. Comparing problems experienced in the implementation of New Curriculum of the basic education network in the office of the Private Education Commission in Bangkok Metropolis.

2.1 By teachers of one key stage and teachers of more than one key stage, in general, there was virtually no difference in all seven aspects, except, they did differ significantly in the improving of the curriculum with p-value of 0.05.

2.2 By teachers with varying years of teaching experience, in general, there was no difference in all seven aspects, and in detail, they were also not different.